

Czwartek, 18 września 2014 r.

P8_TA(2014)0027

Sytuacja w Iraku i Syrii oraz ofensywa IS, w tym prześladowania mniejszości**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 września 2014 r. w sprawie sytuacji w Iraku i Syrii oraz ofensywy Państwa Islamskiego, w tym prześladowań mniejszości (2014/2843(RSP))**

(2016/C 234/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Iraku i Syrii,
  - uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych dotyczące Iraku i Syrii,
  - uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 30 sierpnia 2014 r. dotyczące Iraku i Syrii,
  - uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa dotyczące Iraku i Syrii,
  - uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2170 (2014) oraz Rady Praw Człowieka ONZ nr S-22/L.1 (2014),
  - uwzględniając oświadczenia sekretarza generalnego ONZ w sprawie Iraku i Syrii,
  - uwzględniając deklarację ze szczytu NATO z dnia 5 września 2014 r.,
  - mając na uwadze wytyczne UE w sprawie propagowania i ochrony wolności religii lub przekonań przyjęte w dniu 24 czerwca 2013 r.,
  - uwzględniając wnioski z konferencji, która odbyła się w Paryżu w dniu 15 września 2014 r. i była poświęcona bezpieczeństwu w Iraku oraz walce z Państwem Islamskim,
  - uwzględniając Umowę o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a Republiką Iraku, a także uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 stycznia 2013 r. w sprawie umowy o partnerstwie i współpracy między UE a Irakiem⁽¹⁾,
  - uwzględniając art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że sytuacja humanitarna i stan bezpieczeństwa w Iraku i Syrii, które już wcześniej były krytyczne, uległy dalszemu pogorszeniu w wyniku okupacji części terytorium tych krajów przez terrorystyczny dżihadystyczny odłam Al-Kaidy o nazwie Państwo Islamskie; mając na uwadze, że ponadnarodowy charakter Państwa Islamskiego i powiązanych ugrupowań terrorystycznych stanowi zagrożenie dla całego regionu; mając na uwadze rosnące obawy o los osób przebywających nadal na terenach kontrolowanych przez siły Państwa Islamskiego;
- B. mając na uwadze, że dezintegracja granicy iracko-syryjskiej dała Państwu Islamskiemu możliwość zwiększenia swojej obecności w obu tych krajach; mając na uwadze, że Państwo Islamskie w ciągu ostatnich miesięcy rozszerzyło podbite przez siebie terytorium ze wschodniej Syrii na północno-zachodni Irak, zajmując m.in. Mosul, drugie co do wielkości miasto w Iraku; mając na uwadze, że w dniu 29 czerwca 2014 r. doniesiono, iż Państwo Islamskie ogłosiło utworzenie kalifatu, czy też „państwa islamskiego”, na terytoriach, które kontroluje w Iraku i Syrii, a jego przywódca Abu Bakr al-Baghdadi ogłosił się kalifem; mając na uwadze, że Państwo Islamskie nie uznaje granic uznanych na arenie międzynarodowej i oświadczyło, iż zamierza rozszerzyć islamski kalifat na inne kraje, w których żyje większość muzułmańska;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0023.

Czwartek, 18 września 2014 r.

- C. mając na uwadze, że po podbiciu wspomnianych terytoriów w Iraku i Syrii narzucono rygorystyczną interpretację prawa szariatu; mając na uwadze, że na obszarach kontrolowanych przez Państwo Islamskie i powiązane ugrupowania odnotowano poważne przypadki naruszenia praw człowieka uznawanych na arenie międzynarodowej, a także łamanie międzynarodowego prawa humanitarnego, w tym ukierunkowane zabójstwa, przymusowe nawrócenia, uprowadzenia, handel kobietami, niewolnictwo kobiet i dzieci, rekrutowanie dzieci do samobójczych zamachów bombowych, wykorzystywanie seksualne i nadużycia fizyczne oraz tortury; mając na uwadze, że Państwo Islamskie zamordowało dziennikarzy Jamesa Foley'a i Stevena Sotloff'a oraz pracownika organizacji humanitarnej Davida Hainesa; mając na uwadze, że celem ataków Państwa Islamskiego są społeczności chrześcijan, jazydów, Turkmenów, Szabaków, jarsanitów, Sabejczyków i szyitów, a także wielu Arabów i sunnitów; mając na uwadze, że celowo niszczone meczety, zabytki, świątynie, kościoły i inne miejsca kultu, nagrobki i cmentarze, jak również stanowiska archeologiczne i obiekty należące do dziedzictwa kulturowego;
- D. mając na uwadze, że iraccy chrześcijanie stali się ostatnio przedmiotem prześladowań, są pozbawiani praw podstawowych i zmuszani do opuszczenia domów i zostania uchodźcami ze względu na religię i przekonania; mając na uwadze, że według organizacji Open Doors International liczba chrześcijan w Iraku znacznie spadła: na początku lat 90. XX w. wynosiła 1,2 mln, a obecnie wynosi od 330 do 350 tys.; mając na uwadze, że przed wybuchem konfliktu w Syrii w kraju tym żyło około 1,8 mln chrześcijan; mając na uwadze, że od czasu rozpoczęcia konfliktu wysiedlonych zostało co najmniej 500 tys. chrześcijan;
- E. mając na uwadze, że według szacunków Biura ONZ ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej (OCHA) w Iraku było w tym roku 1,4 mln uchodźców wewnętrznych, a 1,5 mln osób potrzebuje pomocy humanitarnej; mając na uwadze, że w wyniku umocnienia pozycji Państwa Islamskiego doszło do kryzysu humanitarnego, w szczególności do masowych wysiedleń ludności cywilnej; mając na uwadze, że dnia 12 sierpnia 2014 r. UE postanowiła zwiększyć pomoc humanitarną dla Iraku o 5 mln EUR, aby zapewnić wysiedleńcom podstawową pomoc, a tym samym kwota funduszy humanitarnych przekazanych jak dotąd w 2014 r. na rzecz Iraku wzrosła do 17 mln EUR; mając na uwadze, że UE dalej zwiększa pomoc humanitarną i uruchomiła most powietrzny między Brukselą a Irbilem;
- F. mając na uwadze, że według ONZ w konflikcie w Syrii zginęło ponad 191 000 osób; mając na uwadze, że według szacunków OCHA w Syrii jest 6,4 mln uchodźców wewnętrznych, a ponad 3 mln syryjskich uchodźców znalazło się głównie w Libanie (1,17 mln uchodźców), Turcji (832 000), Jordanii (613 000), Iraku (215 000) oraz Egipcie i Afryce Północnej (162 000); mając na uwadze, że według szacunków Biura ds. Pomocy Humanitarnej i Ochrony Ludności (ECHO) 10,8 mln osób potrzebuje pomocy humanitarnej; mając na uwadze, że do tej pory w 2014 r. UE przeznaczyła 150 mln EUR na pomoc humanitarną dla ofiar kryzysu syryjskiego;
- G. mając na uwadze, że do walki po stronie Państwa Islamskiego włączyły się setki bojowników z zagranicy, w tym wiele osób z państw członkowskich UE; mając na uwadze, że rządy państw członkowskich uznają tych obywateli UE za zagrożenie dla bezpieczeństwa;
- H. mając na uwadze, że UE uznała obciążenie, jakim jest dla regionu Kurdystanu i rządu regionalnego Kurdystanu przyjmowanie dużej liczby uchodźców wewnętrznych;
- I. mając na uwadze, że Biuro Wysokiego Komisarza ONZ ds. Uchodźców (UNHCR) stwierdziło, iż nadal bardzo trudne jest prowadzenie na tym obszarze działań mających na celu udzielenie ludności cywilnej i uchodźcom właściwej niezbędnej im pomocy; mając na uwadze, że przed nadejściem zimy należy zapewnić schronienie setkom tysięcy uchodźców z Syrii i Iraku;
- J. mając na uwadze, że UE ponownie podkreśliła swoje silne zaangażowanie na rzecz jedności, suwerenności i nienaruszalności terytorialnej Iraku;
- K. mając na uwadze, że szefowie państw i rządów uczestniczący w szczycie NATO w dniu 4 i 5 września 2014 r. stwierdzili, iż obecność Państwa Islamskiego zarówno w Syrii, jak i w Iraku stanowi zagrożenie dla stabilności w regionie, a mieszkańcy Syrii, Iraku i innych krajów regionu potrzebuje wsparcia społeczności międzynarodowej, aby przeciwdziałać zagrożeniu;
- L. mając na uwadze, że rozważa się możliwość przeprowadzenia nalotów we wschodniej Syrii; mając na uwadze, że na posiedzeniu NATO w dniu 5 września 2014 r. zawiązała się koalicja przeciwko Państwu Islamskiemu; mając na uwadze, że Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ) opracowuje obecnie kompleksową strategię dla tego regionu, aby stawić czoła zagrożeniu, jakie stanowi Państwo Islamskie; mając na uwadze, że w dniu 10 września 2014 r. prezydent Stanów Zjednoczonych Barack Obama ujawnił swoją strategię walki z Państwem Islamskim, która obejmuje między innymi prowadzenie regularnych nalotów na cele Państwa Islamskiego „bez względu na to, gdzie się one znajdują”, w tym na obszarze Syrii, większe wsparcie dla sprzymierzonych zbrojnych sił lądowych walczących z Państwem Islamskim oraz intensywniejsze operacje antyterrorystyczne mające odciąć ugrupowanie od źródeł finansowania; mając na uwadze, że Liga Arabska zobowiązała się do zacieśnienia współpracy w celu obalenia Państwa Islamskiego w Syrii i Iraku;

Czwartek, 18 września 2014 r.

- M. mając na uwadze, że Państwo Islamskie zapewniło sobie znaczne źródła dochodu z grabieży banków i przedsiębiorstw na kontrolowanych terenach, z przejęcia aż sześciu pól naftowych w Syrii, w tym największego syryjskiego zakładu wydobywania ropy naftowej, czyli pola al-Olmar położonego blisko granicy z Irakiem, a także z datków otrzymywanych od bogatych darczyńców, w większości pochodzących z regionu;
- N. mając na uwadze, że wspieranie demokracji oraz poszanowanie praw człowieka, w tym prawa do wolności religii i przekonań, to podstawowe zasady i cele UE, które stanowią wspólną podstawę jej stosunków z państwami trzecimi;
1. wyraża szczególne zaniepokojenie z powodu pogorszenia się stanu bezpieczeństwa i sytuacji humanitarnej w Iraku i Syrii w wyniku okupacji części obszarów tych krajów przez Państwo Islamskie; zdecydowanie potępia masowe mordy i łamanie praw człowieka dokonywane przez Państwo Islamskie i inne organizacje terrorystyczne wobec mniejszości religijnych i etnicznych, a także najsłabszych grup społecznych; zdecydowanie potępia ataki na cele cywilne, w tym szpitale, szkoły i miejsca kultu, oraz stosowanie przez Państwo Islamskie w Iraku i Syrii egzekucji i przemocy seksualnej; podkreśla, że sprawcy tych czynów nie powinni pozostać bezkarni;
  2. zdecydowanie potępia zamordowanie przez Państwo Islamskie dziennikarzy Jamesa Foley'a i Stevena Sotloff'a oraz pracownika organizacji humanitarnej Davida Hainesa, wyraża też głęboką obawę o bezpieczeństwo innych osób pozostających w rękach ekstremistów; składa kondolencje i wyrazy głębokiego współczucia rodzinom tych ofiar i rodzinom wszystkich ofiar konfliktu;
  3. podkreśla, że powszechne lub systematyczne ataki na cywilów popełniane ze względu na ich pochodzenie etniczne lub poglądy polityczne, religijne, przekonania czy płeć mogą stanowić zbrodnię przeciwko ludzkości; stanowczo potępia wszelkie formy prześladowania, dyskryminacji i nietolerancji ze względu na wyznanie lub poglądy oraz akty przemocy wobec wszystkich wspólnot religijnych; ponownie podkreśla, że prawo do wolności myśli, sumienia i religii należy do podstawowych praw człowieka;
  4. wyraża poparcie dla wszystkich ofiar nietolerancji i nienawiści na tle religijnym; wyraża solidarność z członkami wspólnot chrześcijańskich, które są prześladowane i których istnienie w ojczyźnie – w Iraku i Syrii – jest zagrożone, a także solidaryzuje się z pozostałymi prześladowanymi mniejszościami religijnymi; potwierdza i popiera niezbywalne prawo wszystkich mniejszości religijnych i etnicznych zamieszkujących Irak i Syrię, w tym chrześcijan, do dalszego przebywania na terenach zwyczajowo zamieszkałych przez nich w przeszłości z poszanowaniem godności, równości i bezpieczeństwa, a także do swobodnego praktykowania religii; podkreśla, że zbrodnie popełnione przeciwko mniejszościom chrześcijańskim, takim jak Asyryjczycy, syrokatolicy i Chaldejczycy, a także przeciwko jazydom i szyitom, stanowią ostatni krok Państwa Islamskiego w kierunku pełnej czystki religijnej w regionie; zauważa, że członkowie różnych grup religijnych od stuleci pokojowo wspólnie zamieszkiwali ten region;
  5. bezwarunkowo odrzuca ogłoszenie przez przywódców Państwa Islamskiego utworzenia kalifatu na kontrolowanych przez nich obecnie obszarach i uznaje je za nielegalne; podkreśla, że utworzenie i ekspansja kalifatu islamskiego oraz działalność innych grup ekstremistycznych w Iraku i Syrii stanowi bezpośrednie zagrożenie dla bezpieczeństwa krajów europejskich; odrzuca możliwość jakiegokolwiek, przeprowadzonej przy użyciu siły, jednostronnej zmiany granic uznanych na arenie międzynarodowej; podkreśla, że Państwo Islamskie jest objęte embargiem na broń i zamrożeniem aktywów na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1267 (1999) i 1989 (2011), oraz podkreśla znaczenie szybkiego i skutecznego wdrożenia tych środków; wzywa Radę do rozważenia możliwości skuteczniejszego stosowania dotychczasowych środków ograniczających, zwłaszcza uniemożliwienia Państwu Islamskiemu czerpania zysków z nielegalnej sprzedaży ropy naftowej lub innych zasobów na rynkach międzynarodowych; jest głęboko zaniepokojony doniesieniami o tym, że podmioty pochodzące z niektórych państw członkowskich prowadzą z Państwem Islamskim nielegalny handel ropą naftową; zapytuje Komisję, czy może ona potwierdzić te doniesienia, a jeżeli tak, to wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zapewniły natychmiastowe zaprzestanie nielegalnego handlu ropą naftową;
  6. potępia eksploatację pól naftowych i ich infrastruktury przez Państwo Islamskie oraz powiązane ugrupowania, z czego Państwo Islamskie czerpie znaczne dochody, a także wzywa wszystkie państwa do przestrzegania rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2161 (2014) oraz 2170 (2014), w których potępiono wszelki handel, zarówno bezpośredni, jak i pośredni, z Państwem Islamskim oraz z powiązanymi ugrupowaniami; wyraża zaniepokojenie faktem, że Państwo Islamskie pozyskuje dochody ze sprzedaży ropy naftowej; odnotowuje fakt, że UE zamierza zaostrzyć sankcje, aby uniemożliwić Państwu Islamskiemu sprzedaż ropy; w związku z tym apeluje do UE o nałożenie sankcji na wszystkie podmioty (rządy oraz firmy państwowe i prywatne) zaangażowane w transport, przetwarzanie, rafinację i sprzedaż ropy naftowej wydobywanej na obszarach kontrolowanych przez Państwo Islamskie, a jednocześnie o prowadzenie ścisłej kontroli przepływów finansowych, aby uniemożliwić Państwu Islamskiemu działalność gospodarczą i wykorzystywanie rajów podatkowych;

Czwartek, 18 września 2014 r.

7. z zadowoleniem przyjmuje apel wystosowany w dniu 8 września 2014 r. przez wszystkie francuskie federacje islamskie, a także apele innych społeczności islamskich, jednoznacznie i bezwarunkowo potępiające wykorzystywanie islamu przez ekstremistyczne ugrupowania terrorystyczne, które powołują się na islam, by usprawiedliwić przemoc, nietolerancję i zbrodnie przeciwko ludzkości, których się dopuszczają;

8. wzywa wszystkie strony konfliktu w Iraku do zapewnienia ochrony ludności cywilnej i wypełnienia zobowiązań wynikających z międzynarodowego prawa humanitarnego oraz międzynarodowego prawa praw człowieka; apeluje o natychmiastowe wsparcie i pomoc humanitarną dla wysiedleńców z Iraku;

9. z zadowoleniem przyjmuje starania Stanów Zjednoczonych oraz pozostałych uczestniczących państw, mające na celu wsparcie krajowych i lokalnych władz irackich w walce z Państwem Islamskim, powstrzymanie jego ekspansji oraz zapewnienie dostępu do pomocy humanitarnej; z zadowoleniem przyjmuje apel Stanów Zjednoczonych o utworzenie koalicji międzynarodowej przeciwko Państwu Islamskiemu, która to koalicja istotnie powstaje; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Ligi Arabskiej z dnia 7 września 2014 r. o podjęciu środków niezbędnych do stawienia czoła Państwu Islamskiemu oraz o przyłączeniu się do międzynarodowych, regionalnych i krajowych wysiłków na rzecz pokonania bojowników w Syrii i Iraku, a także decyzję o poparciu rezolucji nr 2170 (2014) Rady Bezpieczeństwa ONZ; apeluje do Ligi Arabskiej o omówienie możliwości zmiany w arabskiej konwencji o zwalczaniu terroryzmu z 1998 r., aby można było wszelkimi środkami stawić czoła światowemu terroryzmowi;

10. wzywa wspólnotę międzynarodową do wsparcia władz irackich – w tym przez zapewnienie wojskowej ochrony najbardziej zagrożonych grup – w zapewnieniu ochrony i pomocy osobom uciekającym z rejonów dotkniętych terroryzmem, w szczególności członkom grup najbardziej zagrożonych oraz wspólnot etnicznych i religijnych; apeluje do wszystkich podmiotów regionalnych o przyczynienie się do promowania bezpieczeństwa i stabilności w Iraku; przypomina, że najważniejszym zobowiązaniem i najwyższym obowiązkiem wszystkich podmiotów regionalnych, jak również UE, powinno być dołożenie wszelkich starań o zagwarantowanie powrotu tradycyjnych mniejszości i wszystkich obywateli do pierwotnego miejsca zamieszkania, z którego byli zmuszeni uciekać; wzywa państwa członkowskie UE do wspierania władz irackich i lokalnych z zastosowaniem wszelkich możliwych środków, w tym do udzielenia im odpowiedniej pomocy wojskowej, w celu powstrzymania i odparcia terrorystycznej i agresywnej ekspansji Państwa Islamskiego; podkreśla konieczność podjęcia przez kraje w regionie skoordynowanych działań, aby przeciwstawić się zagrożeniu ze strony Państwa Islamskiego; wzywa wszystkie podmioty regionalne, by uczyniły wszystko, co w ich mocy, aby powstrzymać wszelkie działania podejmowane przez organy rządowe lub podmioty prywatne z myślą o propagowaniu i szerzeniu ekstremistycznych ideologii islamskich; wzywa Turcję, by jasno i jednoznacznie zobowiązała się do przeciwdziałania wspólnemu zagrożeniu dla bezpieczeństwa, jakie stwarza Państwo Islamskie; wzywa UE, by umożliwiła przeprowadzenie regionalnego dialogu na temat problemów, przed jakimi stoi Bliski Wschód, oraz by włączyła do tego dialogu wszystkie ważne strony, w szczególności Iran i Arabię Saudyjską;

11. z zadowoleniem przyjmuje postawienie w stan gotowości Europejskiego Centrum Koordynacji Reagowania Kryzysowego i uruchomienie na wniosek rządu irackiego unijnego mechanizmu ochrony ludności; z zadowoleniem przyjmuje pomoc humanitarną UE na rzecz Iraku i Syrii; apeluje o dodatkowe wsparcie humanitarne dla ludności dotkniętej konfliktem, w tym syryjskich Kurdów;

12. wzywa wszystkie strony konfliktu w Syrii, w szczególności reżim syryjski, do zapewnienia ochrony ludności cywilnej, wypełnienia zobowiązań wynikających z międzynarodowego prawa humanitarnego oraz międzynarodowego prawa praw człowieka, umożliwienia dostarczania pomocy humanitarnej i wsparcia wszystkimi możliwymi kanałami, w tym ponad granicami i frontami konfliktu, oraz do zapewnienia bezpieczeństwa całemu personelowi medycznemu i wszystkim pracownikom organizacji humanitarnych; wyraża uznanie dla roli, jaką odegrały Liban, Jordania i Turcja, przyjmując uchodźców; apeluje do społeczności międzynarodowej o większą aktywność i gotowość do dzielenia się obciążeniami, a także o udzielenie państwom przyjmującym uchodźców bezpośredniego wsparcia finansowego; apeluje do UE o wywarcie nacisku na wszystkich darczyńców, by spełnili swoje obietnice i wywiązali się jak najszybciej ze swoich zobowiązań; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązania państw członkowskich, gdyż UE jest największym darczyńcą pomocy finansowej i źródłem przyszłych zobowiązań;

13. podkreśla konieczność wykorzystania wszelkich możliwości skutecznego przeciwstawienia się zagrożeniu ze strony Państwa Islamskiego w Syrii, przy pełnym poszanowaniu prawa międzynarodowego; podkreśla, że w perspektywie długoterminowej jedynie trwałe i pluralistyczne rozwiązanie polityczne obejmujące pokojowe przejście na rzeczywistość reprezentatywne rządy w Syrii przyczyniłoby się do zneutralizowania zagrożenia ze strony Państwa Islamskiego i innych organizacji ekstremistycznych;

14. wzywa wszystkie strony konfliktu w Syrii do przestrzegania mandatu Sił Rozdzielająco-Obszerwacyjnych ONZ oraz do zapewnienia bezpieczeństwa i swobody przemieszczania się oddziałów ONZ, w tym oddziałów z państw członkowskich UE; potępia przetrzymywanie przez ugrupowanie zbrojne 45 pochodzących z Fidżi członków sił pokojowych; z zadowoleniem przyjmuje ich uwolnienie w dniu 11 września 2014 r.;

Czwartek, 18 września 2014 r.

15. przypomina o oświadczeniu specjalnego koordynatora wspólnej misji Organizacji ds. Zakazu Broni Chemicznej i ONZ (OPCW-ONZ), który zadeklarował, że zniszczono 96 % zasobów syryjskiej broni chemicznej; domaga się dezaktywacji pozostałej broni chemicznej zgodnie z ramowym porozumieniem w sprawie likwidacji syryjskiej broni chemicznej;
16. z zadowoleniem przyjmuje decyzje podejmowane przez poszczególne państwa członkowskie, a dotyczące pozytywnej odpowiedzi na apel kurdyjskich władz regionalnych o pilne dostarczenie sprzętu wojskowego; podkreśla, że takie działania odzwierciedlają możliwości i prawo krajowe państw członkowskich oraz odbywają się za zgodą władz krajowych Iraku; wzywa te spośród państw członkowskich, które dostarczają sprzęt wojskowy kurdyjskim władzom regionalnym, do skoordynowania działań i wdrożenia skutecznych środków monitorowania w celu zapobieżenia niekontrolowanemu rozprzestrzenianiu sprzętu wojskowego i wykorzystywaniu go przeciwko cywilom;
17. ponownie wyraża zaniepokojenie, że do rebeliantów Państwa Islamskiego dołączyły tysiące bojowników z zagranicy, wśród których są obywatele państw członkowskich UE; wzywa państwa członkowskie do podjęcia odpowiednich środków w celu uniemożliwienia bojownikom opuszczenia kraju, w którym zamieszkują, zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2170 (2014), oraz do opracowania dla służb bezpieczeństwa i agencji UE wspólnej strategii monitorowania i kontrolowania dżihadystów; apeluje o współpracę w ramach UE i na szczeblu międzynarodowym w celu wszczęcia postępowań sądowych przeciwko wszelkim osobom podejrzewanym o udział w aktach terrorystycznych; nawołuje państwa członkowskie do zacieśnienia współpracy i wymiany informacji między sobą, jak również z organami UE, a także do zapewnienia skutecznej współpracy z Turcją; podkreśla znaczenie zapobiegania, ścigania sprawców, niesienia pomocy, rehabilitacji i reintegracji;
18. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie nowego pluralistycznego rządu w Iraku oraz przyjęcie programu ministerialnego; popiera dążenia premiera do zakończenia formowania rządu; apeluje do rządu, by był naprawdę reprezentatywny i realizował pluralistyczny program prac; podkreśla, że rząd powinien należycie odzwierciedlać polityczną, religijną i etniczną różnorodność irackiego społeczeństwa, nie pomijając jego sunnickiej mniejszości, aby położyć kres rozlewowi krwi i podziałom kraju; wzywa wszystkich członków rządu do współpracy w interesie stabilności politycznej i pokoju oraz na rzecz walki z rebeliantami Państwa Islamskiego; podkreśla fakt, że jedność, suwerenność i nienaruszalność terytorialna Iraku są zasadniczymi elementami stabilności i rozwoju gospodarczego w tym kraju oraz w całym regionie;
19. wzywa iracki rząd i parlament do pilnego przeglądu ustawodawstwa i praktyki prawnej, do reformy krajowego systemu sądowego i aparatu bezpieczeństwa oraz do wdrożenia pluralistycznej polityki skierowanej do wszystkich Irakijczyków, aby położyć kres polityce dyskryminacji;
20. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia szczególnych działań z myślą o sytuacji kobiet w Iraku i Syrii, do zagwarantowania im wolności i przestrzegania ich najbardziej podstawowych praw, a także do przyjęcia środków mających zapobiegać wykorzystywaniu kobiet i dzieci, nadużyciom i przemocy wobec nich, zwłaszcza jeżeli chodzi o przedwczesne wydawanie dziewcząt za mąż; jest szczególnie zaniepokojony nasileniem się wszelkich rodzajów przemocy w stosunku do kobiet jazydzkich, które są więzione, gwałcone, wykorzystywane seksualnie i sprzedawane przez członków Państwa Islamskiego;
21. wyraża zaniepokojenie rosnącą liczbą przypadków rekrutowania dzieci i młodzieży w Iraku i Syrii; zachęca Komisję do podjęcia rozmów z partnerami, w tym z organizacjami międzynarodowymi, z myślą o przygotowaniu kompleksowego programu ochrony dzieci i kobiet, które ucierpiały w wyniku konfliktu zbrojnego;
22. popiera wniosek Rady Praw Człowieka ONZ do Biura Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka, dotyczący niezwłocznego wysłania misji do Iraku w celu zbadania przypadków nadużyć i łamania międzynarodowego prawa człowieka, których dopuściły się Państwo Islamskie i powiązane z nim ugrupowania terrorystyczne, oraz w celu ustalenia faktów i okoliczności takich nadużyć i naruszeń, aby uniknąć bezkarności i zapewnić pełną odpowiedzialność za popełnione czyny;
23. wciąż jest przekonany, że jeżeli sprawcy poważnych przestępstw popełnianych przez wszystkie walczące strony w czasie konfliktu, w tym przestępstw na tle religijnym lub etnicznym, nie zostaną pociągnięci do odpowiedzialności, osiągnięcie trwałego pokoju w Syrii i Iraku nie będzie możliwe; ponownie apeluje o przekazanie Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu spraw dotyczących osób podejrzanych o popełnienie w Syrii i Iraku zbrodni przeciwko ludzkości i popiera wszelkie inicjatywy zmierzające w tym kierunku;
24. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. praw człowieka, rządowi i parlamentom państw członkowskich, rządowi i Izbie Reprezentantów Iraku, regionalnemu rządowi Kurdystanu, sekretarzowi generalnemu Narodów Zjednoczonych, Radzie Praw Człowieka ONZ oraz wszystkim stronom zaangażowanym w konflikt w Syrii.